

Öt éve alakult meg a Német Demokratikus Köztársaság

Johannes R. Becher:

Népemhez!

Legyek teremő nyarad, kalással
S legyek a csőnd az alkonyod
felett,
Mig csillagfény az égen el nem
árad;
S hadd legyek én a csillagos eged.

Legyek a sírod s legyek a sírnál
S ha valahol felszár az éjhomály,
Legyek sugár s vigasztaló sugallat,
Mely fiaid bújátára száll.

Legyek, miért szívünkben ég az
óhaj,
A békéd, hadd kiáltssam fennen el,
Hogy legyen béke! Legyek én a
sóhaj,
Esdő szavád, hogy béke, béke kell!

O, népem! Hadd legyek élő bizony-
ság
Melletted, érted a világ előtt,
Hogy minden népek, lehajolva hoz-
zad,
Örök orcáiban lássák a jövőd.

Fordította: Lányi Viktor

Új szakkönyvek

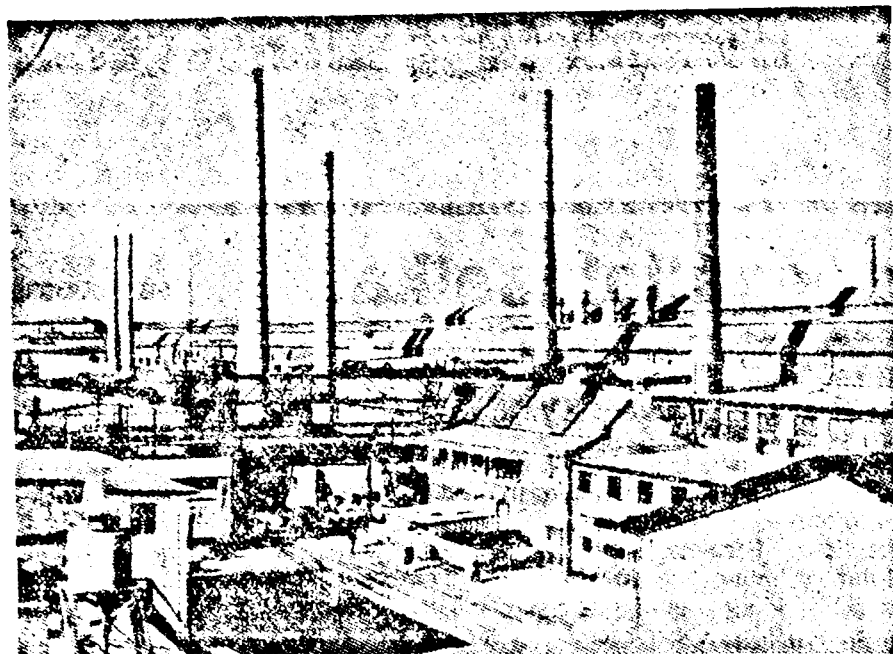
A Német Demokratikus Köztársaságban megjelenő szakkönyvek iránt nagy érdeklődés mutatkozik Németország nyugati részében. Számos szakkönyvet vásárolnak a nyugatnémet dolgozók, amelyekből elsajátíthatják az NDK dolgozóinak tapasztalatait.

A nyugatnémet sajtó egy része böszösen foglalkozik ezekkel a szakkönyvekkel és olvasók kérésére részletes könyvismertetőket közölnek az NDK szakirodalmi könyveiről. Így például az *Essenben* megjelenő bányaipari szaklap „Glück auf” egyik számban a „Volk und Wissen” (Nép és tudomány) kiadványait kiadásaiban megjelent egyik bányaipari szakkönyvet méltatja, többek között ezt írja: „Ez a könyv amilyen világosan csak lehetséges, megmutatja mit kell tudni a tanulóknak a kénről és a savakról, valamint az ezekből készült műtrágyáról”. „Számos kép és rajz világítja meg a szöveget és ezt különösképpen ki kell emelnünk” — írja többek között az NDK-ban megjelent könyvről a nyugatnémet szaklap.

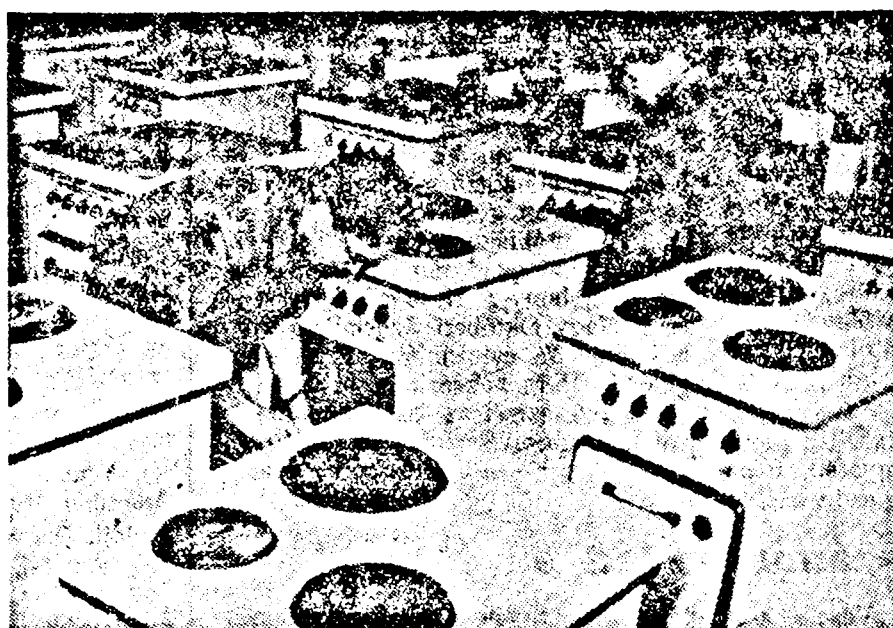
Fejldik a felső oktatás az NDK-ban

A Német Demokratikus Köztársaságban évről-évre emelkedik az egyetemi hallgatók száma. Csúszán 1954-ben huszezer hallgató iratkozott be a köztársaság 46 felsőfokú tanintézetébe. Az állam hatalmas támogatásban részesíti a tudományos intézetek létesítését és újjáépítését, nagy összegeket fordít ezekre a munkálatokra.

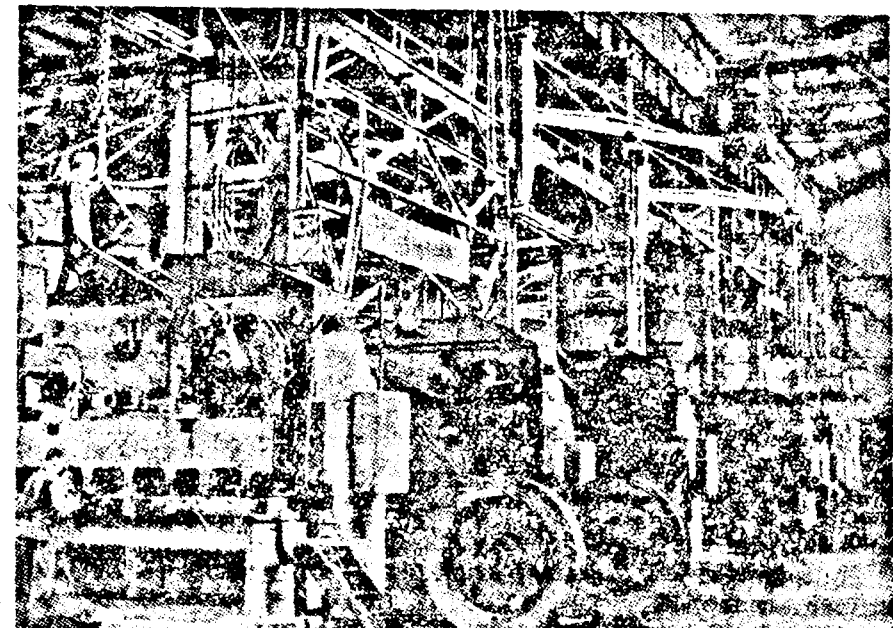
A drezdai műegyetemet 12.000 hallgató látogatja. A műegyetem kényvelmes és elegáns étkezőjében naponta 4.000 hallgató étkezik.

A magdeburgi nehézipari üzem, amelyet január elsején a Szovjet-unió visszaszerezte a német népek. A hatalmas gyártelepnek egyik részlete látható a fenti képen.

Allandóan emelkedik a dolgozó tömegek szükségleteit kielégítő üzemek termelése. Képünkön a Sörnewitz-i üzemekben gyártott villamos tüzhelyek láthatók.

Képünkön az Erfurtban lévő „Henry Pels” nehézipari üzem egyik legnagyobb csarnokát láthatjuk. Ebben az üzemben hatalmas gépeket gyártanak az NDK szocialista ipara számára.

Újjáépülő városok a Német Demokratikus Köztársaságban

A Német Demokratikus Köztársaság dolgozói hősiessé munkával gyors ütemben építik a második világháború alatt lerombolt városokat. A régi romhalmazok, bombatölcsérek helyén ma már a békés építőmunka eredményeként egészséges munkáslakások, iskolák, középületek, árnyékos parkok vannak.

A háború szörnyű pusztítása Magdeburg városát sem kímélte meg. Ez a város létezése folyamán már két alkalommal állta ki a háború romboló hatását. A harmincéves háború már alaposan megrongálta Magdeburgot, azonban a második világháború sokkal nagyobb kárt okozott, mert a sorozatos bombatámadások teljes romhalmazzá döntötték a várost.

Azóta kilenc év telt el... A háború szörnyűségeit csak egy-egy rom jutatta eszébe Magdeburg lakosainak. E szomorú emlékek keltő romok azonban mindinkább ritkább jelenségek kezdnek válni, mert a város lakosai hatalmas lendülettel dolgoznak Magdeburg újjáépítésén. A híres magdeburgi székelyházhoz már nyoma sincs a háború okozta nagy sérülésnek. Az Elba folyó partjától az állomás piacig két hosszú utca vezet, amelyekben új lakóházak emelkednek. A nagyméretű városépítés különösen a központi piac környékén folyik.

Az Elba partját, valamint az Otto von Guericke utca és a központi tér közötti parkot, virágágyakat, díszítik a várost. Az építkezésnél nagy figyelmet fordítanak az építkezési anyag jó minőségére és az épületek izléses stílusára. A házak földszintjeit áruházzak, vendéglők, cukrászdák foglalják el.

A város legmodernebb épülete a most épülő új középfokú technikai iskola lesz. Ez az iskola látja majd el szakképzett káderekkel a Német Demokratikus Köztársaság fejlődő nehéziparát. Az iskola földszintjei, laboratóriumai, diákhonai, sportpályái lehúzódnak a Boleslaw Bieruth térről egészen az Elba partjáig.

Rostockot, a híres kikötővárost tízenkét évvel ezelőtt percek alatt tették tönkre a bombázógépek. A történelmi múlttal rendelkező, építkezési szempontból értékes épületek, templomok, a várost körülvevő középkori kapuk, góth-stílusban készült épületek, mind romokban hevertek.

Napjainkban Rostock városát is újjáépítik. A város minden irányában új, világos lakóházak épülnek a dolgozók számára. A város történelmi nevezetességi központjai — a Városháza, a Boldogasszony temploma, a Kröpelin kapu — építkezési munkálatai már befejezés előtt állnak.

szükségleti cikket gyártsanak, mint amennyit a tervelőírászat előír.

Mindez lehetővé teszi a lakosság ellátásának megjavítását. Ez év második negyedének vége felé az NDK-ban 29 százalékkal több húst és húskészítményt fogyasztottak, mint a múltév hasonló időszakában. A hal és halkészítmények 52 százalékkal, a zsirfogyasztás 36 százalékkal növekedett. Nőtt az iparcikkek iránti kereslet is, így 79 százalékkal több gyapjuszövetet, 174 százalékkal több pamutúrt, 197 százalékkal több fényképezőgépet adtak el.

A fiu zavartan fészkelődik. — „Na?” — Hallgatás. „Sajnálom, akkor várnod kell, míg kiszabadul”. „Soká lesz az?” — „Ezt csak az isten tudja!”

A fiu habozva szed elő zsebéből egy levelet. „Kérem, átadná ezt apámnak?” — „Add ide, majd megálom mit tehetek”. — „Köszönöm szépen!” mondja a fiu sugárzó arcra. — „Jól van, mehatsz haza”.

Az ajtó becsapódik — lassan vágja fel a zsebkész a borítékot. — Kérje tudniak és együtt olvassák a levelet: „Kedves apám! Ma a rendőrségre akarok menni, talán beszélhetek veled. Ha ez nem sikerül, ott hagyom ezt a levelet. Anya nem tud erről. Még azt akartam neked mondani, hogy nagyon szégyelem magam, mert vasárnap elszaladtam. Még azt is akartam mondani, hogy örülök, hétéfnő mindjárt nekifogtam és egészen egyedül új aláírásokat gyűjtöttem. Időig több, mint húsz van. Félre teszem az ívet, míg lazajössz. Szeretettel ölel fiad, Horst”.

A férfiak elcsöndesedtek. Egyikük a fiu után akart szaladni, de a rendőr, akinél a levél volt, visszatartja: „Hadd!” mondja nyugodtan, „egyet lefogunk, és szép léz helyébe”.

Fordította: Téthi Anna

Az aradi muzeum képtárában

Az aradi Kulturpalotában munkások, tisztviselők, diákok és egyetemisták szárai látogatták meg eddig az augusztus 23. tiszteletére berendezett képtárat, amelynek anyagát a bukaresti 1953-as Állami Képzőművészeti Kiállítás alkotásai közül válogatták össze.

A kiállítás a szocialista realizmus utján haladó legismertebb művészeinek új alkotásaival ismerteti meg. Olyan képeket látnak itten, amelyek képzőművészetünk eddigi eredményeiről, békés, építő jelenünkről, népünk múltjáról számolnak be.

Az első teremben csaknem minden látogató Krausz Tibor „Épít az ifjúság” című kompozíciója előtt áll meg először. A festmény baloldalon két munkás ifjú: egy lány és egy fiu sikerült képe látható. A háttérben eszaktávortok, traktorok munkálkodnak és földméréseket végző dolgozók. Azon túl a város földimbu pereme és égre fel meredő gyárkémények hirdetik építő életünk lendületét. A fiu jobb vállán lapátot és csákányt tart.

Nézd, hogy tartja azt a csákányt, azt a lapátot — jegyzik meg egyesek. Látszik, hogy a művész is szorította már ezeknek az eszközöknek a nyelét.

Nem biztos — hangzott el a válasz, — de hogy ismeri a munkát, az tagadhatatlan. — A lány alakja is sikerült — szólnak közbe. Valóban, könnyedén és vidáman lépked társa mellett. Kár, hogy a jobb karját kissé mereven tartja. Baba Cornel „1907” című kompozíciójából egy meggyötörtlelkű, csodálkozó tekintetű dolgozó paraszti képet találjuk meg a kiállításon. Ebben a képben már csak gyönyörködni tudnak dolgozók. Nincs mit kifogásolni.

Isser Isosif „Fonó menyecske” című festménye sikerrel adja vissza a gondolatába mélyedő fonálany lelkiallapotát s az őt körülvevő csendet.

Hosszasabb a vita Feier Péter: „Előlegosztás a kollektív gazdaságban” című kompozíciója előtt, amely híven tükrözi az előlegosztás örömeit a kollektív gazdaság udvarán szorgoskodó dolgozók arcán. Bár összhatásban véve kifogástalan a festmény, mégis számos kérdést vet fel. Így például vannak, akik kissé zsufoltnak tartják, mások pedig az előtérben álló fiatal pár tipikusságát, vagy nem tipikusságát vitatják.

Lecsa Corina esetét is az építő munka iránti szeretet vezeti. Vilámosítási tervünk egyik munkatársának dolgozójáról, a békási munkatársáról festett képet.

Még nagyobb a látogatók száma a kiállítás második termében, ahol Avramescu Alexandru, Haiduc Aurel, Bardi András, Saraga Maxi Mimi, Nereuța Vitalie és Freiberg Gheorghe egy-egy festményét, Baraschi Constantin „Lenin és Sztálin Szmolniban”, Btsca Maria „Bányászok” és Ioan Florica „A béke és a barátság sportolói” című szobrákat ismerhetik meg dolgozók.

A bejáratnál szemben helyezték el Avramescu Constantin „Ijics lámpája” című kompozícióját. Ez vonja leginkább magára a látogatók figyelmét. A művész oly sikerrel festette meg a kis falusi

kunyhó lakóinak a villanybevezetése okozta örömet, hogy képe hosszú ideig felejthetetlen marad dolgozóink emlékeztetőben. A nagyapá csodálkozással és örömmel keveredő lelkiallapotát különös erővel sikerült ábrázolnia Avramescu Constantinnak. Megmáshatatlannal falusi néni a festmény másik alakja, aki a petróleum lámpával siet, hogy fényét bescavarhassák a villanygőg. Örömet sugárzó arccal figyeli a felgyuló villanyt, de még mindig mintha ezt mondaná: „Még dolog a petróleumlámpa, akárhova hordozható magad után a házban, ha nem volna, a villanygőg sem lehetne a sőtétben bescavarni nélküle”. Réális a villanykezelő munkás alakja is. Mig a család csodálkozva figyeli a felgyuló villanyt, ő magabiztosan végzi munkáját. Mozdulatlan élénke. Elő az egész házra. A nagyapá éppen jön be a szobába, a nagyanyá lámpával siet segíteni, a kis unoka a villanygőg papírjával játszik, nővére pedig az udvarra siet valamért. A realizmusra jellemző aprólékosággal ábrázolja a művész az egyes tárgyakat is.

Haiduc Aurel „A választások napján” című festménye dolgozó parasztaiak közé viszi a nézőt, azok közé, akik boldogan választották meg képviselőiket. A választók közöttba beérkező szekerekről leszálló és a már szavazott dolgozók örömet egyforma sikerrel ábrázolja Haiduc Aurel.

Bardi András „Munkamódszer átadás” című kompozíciója, gyáraink, üzemek dolgozóinak életét eleveníti meg. A kép legsikerültebb alakjának valamennyien a mérték, az új munkamódszert magyarázó elmunkás és a módszer ismertetésére siető idős, szemüveges munkás alakját tartják.

Nagy művészi tehetségről tanuskodik Saraga Maxi Mimi a „Fatuskok eltávolítása a dobrestii gátról” című festménye. A kép előtérben megfeszített erővel dolgozó munkásokat élethűen ábrázolja, de a megosztódó vélemények több kifogást emelnek a munka ismeretével kapcsolatban. Mindenekelőtt azt kifogásolják, hogy a vízhozta rönköket a gát előtt, vagy után szokás kihálászni, nem a gátnál, mivel ez ottan a legnehezebb.

Nereuța Vitalie: „A munkások tüntetése a doftanai politikai foglyok jogainak elismeréséért” című festménye munkásoktólunk harcoss múltjából ad képet. Legsikerültebb alakja a CFR munkás, aki nem fenyegeti kézzel a dolgozókat zárva tartó rendőroket, de lelkiallapot, izzó gyűlöletet sugárzó tekintete és mozdulatlan, merev testtartása fenyegetőbb minden felémelt kézzel.

A képkiallításon egyetlen csendélet kép sincs. De annál gazdagabb a szocializmust építő dolgozó munkájának, hétköznapi életének, jelenének és múltjának az ábrázolása, amely szocialista realista képzőművészetünk eszméi és művészi gazdagságát igazolja. Ennek az új módszernek és népünk munkája, élete iránti szeretetének köszönhetően művészeink, hogy a fővárosban és vidéken, mindenütt oly nagy szeretettel veszik körül dolgozóink alkotásait.

B. D.

Testnevelés és Sport

Az RNK körüli kerékpárverseny első két szakaszának eredményei

A Bukaresti—Buzău 123,5 km-es versenyszakasz kezdéséből — mely egyébként a körverseny első szakaszát jelentette — a versenyen résztvevő bolgár versenyzők kerültek ki győztesen s őket foglalták el az első két helyet. A csapatversenyben pedig a Dinamo I csapata áll az élen:

A verseny I. szakaszának táblázata
Egyéni: 1. Stoian Gheorghe (BNK) 3 óra 22 perc 1 mp., 2. Nencho Hristov (BNK) 3 óra 21 p. 46 mp. (javára írt idő), 3. C. Dancu (HKH II.).
Csapat: 1. Dinamo I 10:07:53,2 2. HKH II. 10:10:37, 3. Fl. Rosie 10:10:53.

A II. Buzău—Brăila 100 km-es versenyszakasz eredményei a következők:
Egyéni: 1. Ion Vasile 2:12:33, 2. D. Tupa 2:12:33, 3. Ion Hora 2:12:33 (Mindháman a HKH I csapatának versenyzői).

Az október 10-i 27. számú Pronosport versenyben a következő mérkőzések szerepelnek:

I. Magyar Népköztársaság (A) — Svájc.
II. Skócia—Magyar Népköztársaság (B).
III. Stintia Kolozsvár—Locomotiva Temesvár.
IV. Stintia Temesvár—Minerul Petrosény.
V. Dinamo Sztálinváros—Dinamo Bukarest.
VI. Metalul Aranyosgyéres—Locomotiva Bukarest.
VII. Locomotiva Marosvásárhely—Fl. Rosie UTA.
VIII. Flacăra Ploiesti—Progresul Nagyvárad.

Csapat: 1. HKH 2:12:33, 2. Progresul C.P.C.S. 2:13:42, 3. Dinamo I 2:13:56.

Labdarugás:

A B. osztályu labdarugó bajnokság II. csoportjának eredményei a következők: Flacăra Medgyes—Locomotiva Nagyvárad 3:0, Metalul Nagyvárad—Minerul Lupény 6:2, Progresul Szatmár—Dinamo 6 Bukarest 0:3, Avintul Szászrégen—Metalul Resica 0:1.

A 19. forduló után a bajnokság állása a következő:
1. Metalul Nagyvárad 26 p. 2. Flacăra Medgyes 25 p. 3. Avintul Szászrégen 23 p. 4. Metalul Resica 21 p. 5. Fl. Rosie Kolozsvár 20 p. 6. Locomotiva Kolozsvár 20 p. 7. Minerul Lupény 19 p. 8. Dinamo 6 Buc. 19 p. 9. Locomotiva Arad 18 p. 10. Progresul Szatmár 16 p. 11. Metalul Nagyvárad 16 p. 12. Constructorul Arad 15 p. 13. Locomotiva Nagyvárad 14 p.

A Minerul Lupény—Progresul Szatmár.
B. Locomotiva Nagyvárad—Avintul Szászrégen.
C. Metalul Brăila—Locomotiva Iasi.
D. Constructorul Arad—Fl. Rosie Kolozsvár.

153. számú örszoba

Irtó: EDUARD BILLECKE

közönyösen. — Biztosan 6. is azok közt volt, gondolja a fiu. — „Nem tudsz beszélni? Kérdeztelek. Válaszolj rögtön!”

„Apámat keresem”, mondja bátran. — „Na, miért nem mondtad mindjárt? Itt van nálunk?”

A fiu csodálkozik, hogy a rendőr egyszerre olyan barátságos. Talán mégsem volt köztük, gondolja és azt mondja: „Igen, vasárnap délután óta!”

„A”, kiált fel a rendőr, „nézze meg az ember, hiszen ez nagyon érdekes! Hát te vagy a fia annak az aláírás-gyűjtőnek, akit vasárnap lekapunk most pedig kénkedni jöttél — nagyon érdekes! Gyere csak be fiam”. Betuszkolja az örszobába, az urak rendkívül örövendek, a fiú téged is üdvözölhetnek.

Azok ott benn az örszobában végig-mérlik a fiut, de voltaképpen nem tudják, mitévők legyenek. „Nézd csak, milyen ártatlan képi! De nem olyan ártatlan ez a csemete! Falaz annak az aláírás-gyűjtőnek, akit vasárnap elkapunk és most kénkedni jött!”

„Csak apámat keresem” — védekezik a fiu.

„Kémkedni jöttél! Főmmed rá a szűrkerülés”. Különben miért bujtál volna el előlem?”

Egy rendőr feláll. „Hadd csak, azt hiszem én hamarabb végzek vele. Hogy hívják?” kérdi nyugodt hangon. — „Horst Beier”. „Hány éves vagy?” — „Tizenhárom”. — „Es apádat keresed?”

A fiu bólint. — „Hát ki mondja neked, hogy itt van?” — „Hiszen ott voltam, amikor maguk őt vasárnap...”

A férfiak vigyorognak. A kérdező nyugodtan folytatja. „Szóval te ott voltál — hát ha ott voltál, akkor azt is tudod, miért tartóztattuk le apádat?”

„Csak aláírásokat gyűjtött a békéért”.

Csak — ez jól gondolja magában a rendőr — fennhangon pedig azt mondja: „Mondd fiam, voltaképpen ki küldött téged?”

„Senki”.

„Es mit akarsz apádtól?”

„Mondani akarok neki valamit”.

„Sajnos, ez lehetetlen. De talán megmondhatod nekem és én majd továbbítom neki”.

Ujra itt áll az a fiu a keleti övezetből. És vele szemben az a ház. A házban fehér zománcfalak és kapu melletti. Felirata jól olvasható, „153. sz. örszoba”. Szeme nyugtalanul kutatja végig az első emeleti ablakokat. Oda cipelték fel vasárnap az apját.

Nem tudta anyjának megmondani, hányszor is lehetett, mert ijedetten mindjárt elfutott. Csak annyit látott, hogy egy rendőr kitépte apja kezéből az aláírásokkal telt ívet és hogy kapja a földre esett. Ezt mondta el anyjának, aki csendben hallgatta — azután elmosolyodott és azt mondja: „nem tarthatják benn apát, hiszen nem tett semmi rosszat”. De azért elcsapd.

Ez vasárnap történt, — ma már szerda és apa még mindig nem szabad — félek, gondolta szegénykezve — megégyeser számok háromig — azután felmegyek — — lassan mozog ajka...

Senkisémm vett tudomást a házba oszónó fiuról. Most már fenn van. Az ajtók feliratai mint félszemű kisérteket bámulnak rá. — Most valaki feljön a lépcsőn. Rendőr. A fiu félénken lapul a falnak — de a szűrkerülés már szemügyre vette, egy pillanatra megáll — aztán sanda tekintettel indul feléje.

„Na, ki keresel?” — kérdi látszólag

Teljesíteni kell a világ népeinek követelését

PEKING. (Agerpres). — Az UJ KINA jelenti:

A kínai sajtó különleges figyelmet szentel azoknak az erőfeszítéseknek, amelyeket a Szovjetunió fejt ki a fegyverzet csökkentéséért és a tömegpusztító fegyverek megtiltásáért.

A „Zsenminszibao” október 4-én közölte a Szovjetunió és az USA közötti tárgyalásokra vonatkozó okmányt az atomenergia kérdésében és vezércikkben foglalkozott ezzel a kérdéssel.

A lap megállapítja, hogy A. J. Vinszkij szovjet főmegbízottak az ENSZ közgyűlés 9. ülésén az előterjesztett javaslatát a fegyverzet csökkentését és a tömegpusztító fegyverek megtiltását illetően, magára vonta az egész világ közvéleményének figyelmét.

A szovjet kormány — írja a lap — minden erőfeszítést megtesz a magasrendű és nemes cél — a fegyverzet csökkentése és az atomfegyver megtiltása érdekében. A szovjet kormány és az amerikai kormány között az atomkérdésben folyó tárgyalásokra vonatkozólag nemrégiben közzétett adatok kétségbevonhatatlanul bizonyítják a szovjet kormány őszinte törekvéseit. Noha ezek a tárgyalások az USA által állított akadályok miatt nem vezettek pozitív eredményre, a szovjet kormány ezután is mint eddig, arra törekszik, hogy módot találjon egy nemzetközi egyezmény létrehozására ebben a kérdésben.

A cikk befejezésül azt írja, hogy a békeszerető országok és az egész világ népei helyeslik és melegen támogatják a fegyverzet csökkentésére és az atomfegyver megtiltására vonatkozó szovjet javaslatot. A Kínai Népköztársaság kománya és a kínai nép mindenben támogatja a Szovjetunió újabb javaslatát és az a véleménye, hogy teljesíteni kell a világ népeinek követelését, meg kell tiltani az atomfegyver, a hidrogénfegyver és a többi tömegpusztító fegyverek használatát, csökkenteni kell a fegyverzetet s ezzel megsemmisítő csapatát kell mérni az USA politikájára, amely az atomháború további előkészítését és a fegyverkezési hajszát fokozását szolgálja.

PARIS. (Agerpres). — A szovjet küldöttségnek az ENSZ szeptember

30-i ülésén előterjesztett javaslatát kommentálva a France Presse new-yorki tudósítója azt írja, hogy több év óta ezen a napon történt a legjelentősebb lépés a leszerelés irányában. Nem lehet csökkenteni Vinszkij beszédének fontosságát. Ha a fegyverzet ellenőrzése, azután pedig a leszerelés és annak ellenőrzése kikerül a zsákutcából az ENSZ-ben, akkor kétségtelenül felül kell vizsgálni a katonai szövetségeket, a honvédelmi kiutalásokat és a fegyverkezési terveket.

DELHI. (Agerpres). — A „Times of India” azt írja, hogy delhi hivatalos körök pozitív lépésként köszöntik a szovjet javaslatot a tömegpusztító fegyverek ellenőrzéséről és a fegyverzet csökkentéséről.

A lap hozzátéveszi, hogy India a leszerelésre vonatkozólag bármely javaslatot támogat, mert külpolitikájának alapvető elve, hogy a fegyverek felhalmozása és a katonai támaszpontok létesítése kiterjedt területen, olyan fő tényezők, amelyek gyanút és aggodalmat keltenek a világ népei között.

A Szakszervezeti Világszövetség mely meggyőződése, hogy Ázsia népeinek teljes joguk van a saját sorsukat minden külső beavatkozás nélkül irányítani. Az SZVSZ közölte a Kínai Népköztársaság, India és Burma megbízottainak az ázsiai népek békés együttes létezésére vonatkozólag nemrégiben tett nyilatkozatát. Ezek a nyilatkozatok elősegítik az ázsiai népek nemzeti függetlenségének, békéjének és társadalmi haladásának ügyét.

A Szakszervezeti Világszövetségnek az a meggyőződése, hogy az ázsiai országok kapcsolatainak békés kibontakozása biztosíthatja ezekben az országokban a néptömegek gazdasági fejlődését és életszínvonaluk emelkedését.

Az SZVSZ közölte ezen országok dolgozóinak bátor békeharcát és biztosra veszi, hogy ebben a harcban, amelyet a békés együttes létezés politikájának valóra váltásáért, a demokratikus és szakszervezeti jogok tiszteltbentartásáért, az élet- és munkafeltételek megjavításáért folytatnak, soraik egysége megszilárdul.

Az SZVSZ kifejezi az egész világ dolgozóinak közösségvállalását az ázsiai országok dolgozóival.

A Szovjetunió állami népi táncgyűjtése Pekingben

PEKING. (Agerpres). Az „Uj Kina” jelenti:

A Szovjetunió állami népi táncgyűjtése Igor Mojszejev vezetésével október 4-én tartotta első pekingi előadását.

Az előadásra megjelentek: Mao Ce-tung, a Kínai Népköztársaság elnöke; Csu De, a Kínai Népköztársaság alelnöke; Liu Sao-ci, az Országos Kínai Népképviselői Gyűlés állandó bizottságának elnöke; Csu En-laj külügyminiszter, az államtanács elnöke; Csen Jun, az államtanács alelnöke és a Kínai Népköztársaság más vezetői, valamint az Országos Kínai Népképviselői Gyűlés számos képviselője, miniszteriumi főtisztviselő, a demokratikus pártok és a tömegszervezetek képviselői, a kínai főváros közéleti kiválóságai.

Jelen voltak még: N. Sz. Hruscsov, a szovjet kormányküldöttség vezetője; N. A. Bulganyin, A. I. Mikoján, N. M. Svernyik a küldöttség tagjai; a Lengyel Népköztársaság, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság, a Román Népköztársaság, a Mongol Népköztársaság, a Csehszlovák Köztársaság, a Magyar Népköztársaság, a Német Demokratikus Köztársaság, a Bolgár Népköztársaság, a Vietnámi Demokratikus Köztársaság és az Albán Népköztársaság kormányküldöttségeinek tagjai.

Részt vett az előadásban P. F. Jurgin, a Szovjetunió pekingi nagykövete is.

A szovjet együttes különböző országok népi táncait mutatta be.

A nyugatnémet liberális párt elnöke tárgyalásokat ajánl a Szovjetunióval

BONN. (Agerpres). Thomas Dehler, a nyugatnémetországi liberális párt elnöke interjút adott egy wüzburgi lapnak. Nyilatkozatában arra száll a szovjet kormánygal felvendő haladéktalan érintkezés mellett és azt javasolja, hogy a célból utazzék Moszkvába egy nyugatnémet kormányküldöttség, nyugatnémet politikai személyiségekkel együtt. A liberális párt vezetője a továbbiakban azt ajánlja, hogy kezdjenek tárgyalásokat Németország egységének helyreállításáról, valamint a Német Demokratikus Köztársaság kormányának által javasolt alapon tartandó választások megszervezéséről.

A francia kommunisták és szocialisták harca Nyugat-Németország felfegyverzése ellen

PARIS. (Agerpres).

A szocialista párt tagjai fokozni akarják az akcióegységet a kommunisták és a szocialisták között Nyugat-Németország felfegyverzése elleni és Franciaország függetlenségéért és szabadságáért vívott harcban.

Victor Dusellier, a szocialista vasutasok nevében a következő nyilatkozatot adta a „l'Humanité”-nek: „Nem felejthetjük el 1936-ot. A kommunisták és a szocialisták szorosabban kell egyesülniük, mint akkor, hogy az egész munkásosztályt mozgósíthassák a békeharca és követeléseik teljesítésére. Álláspontjaink világosak: Nem akarjuk Nyugat-Németország felfegyverzését semilyen

formában sem. A négy nagyhatalomnak össze kell ülnie a német kérdés békés megoldása és egy európai kollektív biztonságra vonatkozó általános javaslat-tervezet megvitatása végett. Harcolnunk kell Franciaország függetlenségéért. Az amerikaiak taktikájának ki — mondta továbbá a szocialista Victor Dusellier. A „Bel-fort Alsthoni” üzemekben népgyűlés volt, amelyen az összes munkások politikai meggyőződésüktől függetlenül Nyugat-Németország felfegyverzése ellen foglaltak állást és kijelentették, hogy szorosabban akarják vonni akcióegységüket a Wehrmacht elleni harcban.

Franciaországban a kommunisták és szocialisták további közös akcióegységet létesítenek.

Megnyílt a Hollandia és a Szovjetunió közötti kulturális kapcsolatok megszilárdításának hónapja

HAGA. (Agerpres). A TASZSZ

landiai ideiglenes ügyvivője mondott üdvözlő beszédet. Az ülés beírásával mindkét ország himnusza hangzott el, majd az amszterdami városi színházban október 3-án ünnepi külsőségek között megnyílt a Hollandia és a Szovjetunió közötti kulturális kapcsolatok megszilárdításának hónapja.

Theun de Vries író, a hollandiai írószövetség elnöke, beszédében rámutatott a két ország közötti kulturális kapcsolatok fejlesztésének fontosságára.

Ezután Barulin, a Szovjetunió hol-

landiai ideiglenes ügyvivője mondott üdvözlő beszédet. Az ülés beírásával mindkét ország himnusza hangzott el, majd az amszterdami városi színházban október 3-án ünnepi külsőségek között megnyílt a Hollandia és a Szovjetunió közötti kulturális kapcsolatok megszilárdításának hónapja.

Theun de Vries író, a hollandiai írószövetség elnöke, beszédében rámutatott a két ország közötti kulturális kapcsolatok fejlesztésének fontosságára.

Ezután Barulin, a Szovjetunió hol-

A hét filmjei

„DÓZSA GYÖRGY” mozi: október 13-ig Szerelmi történet. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: október 10-ig. Az őserdőben történt. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„HERBAK JANOS” mozi: október 13-ig. Béke és Barátság. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„I. L. CARAGIAI E” mozi: október 13-ig. Szerelmi történet. Előadások: 3, 5, 7, 9, 11 és 13 óra.

„UJ IDOK” mozi: október 8-ig. 1. Aktuális román híradó. 2. Aktuális szovjet híradó. 3. Moszkva, a Szovjetunió fővárosa. 4. A sport mesterei. 5. Jövőn holnap (színes román bábfilm). Előadások: 3 órától folyamatosan.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gál): október 8-ig. Jó utat. Előadások: hétköznap: 7 óra, vasárnap: 3, 5 és 7 óra.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikolaj): október 8-ig. A kincs. Előadások: este 7 óra, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 óra.

„NICOLAE BALCESCU” mozi (Lippa): október 10-ig. A mi szívünk.

„PETOFI SANDOR” mozi (Padina): október 10-ig. A legyőzhetetlen város.

„POPULAR” mozi (Nagy-szentmiklós): október 10-ig. A Román Népköztársaság és pótműsor: Marinka.

Az ázsiai népeknek jogukban áll, hogy saját maguk irányítsák sorsukat

BECS. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

A Szakszervezeti Világszövetség titkársága a következő nyilatkozatot tette közzé a sajtóban:

Noha az ázsiai országok döntő többségének képviselői teljesen világosan kifejezték, hogy az országok nemzeti függetlenségére és a békés együttműködésre törekzenek, a washingtoni kormány kezdeményezésére Manillában katonai egyezményt jött létre.

Az amerikai vezetők Formosa körül nagyterjedésű területet kaparintgattak meg azzal a céllal, hogy elszakítsák Kínától. Ez az eljárás leleplezi az amerikai vezetőkörök igazi szándékait a kínai néppel szemben. Mint-hogy ez a paktum a Kínai Népköztársaság ellen irányul, egyben veszélyt jelent valamennyi ázsiai ország számára is. Ez a paktum az amerikai kormány által folytatott politikának, a katonai tömbök politikájának újabb megnyilatkozása, újabb bizonyíték arra, hogy az amerikai kormány szétválasztást akar előidézni Ázsia népei között, egymás ellen akarja uszítani őket.

Ez pedig komolyan veszélyeztetni a világ békét, az ázsiai népek függetlenségét, biztonságát és életszínvonalát. Újabb kísérlet ez a nemzetközi helyzet súlyosbítására most, amikor a népek körében mindenütt növekszik a nemzetközi feszültség enyhülésének reménye.

A nyolc ország közül, amely aláírta a „Délkelet-Ázsia védelmére vonatkozó paktumot”, öt ország nem ázsiai. Ez a paktum üggy arra, hogy az Egyesült Államok és a többi gyarmati hatalmak beavatkozzanak az ázsiai országok ügyeibe, hogy a monopóliumok maximális profitja érdekében fokozzák a délkelet-ázsiai országok természeti kincseinek kizsákmányolását. A manillai paktum az imperialista hatalmak stratégiai célját szolgálja.

A paktumban résztvevő országok néptömegei és dolgozói számára ez a paktum a nyomor és a kizsákmányolás fokozását, a demokratikus nemzeti felszabadító mozgalmak és a dolgozók jogaiért folyó szakszervezeti mozgalmak meggyengülését jelenti.

A délkelet-ázsiai országok döntő többsége (több mint egymillió lakos) megtagadta csatlakozását a manillai egyezményhez. Az ázsiai népek keményen elítélik ezt az egyezményt. Nem akarnak erőpolitikán alapuló nemzetközi kapcsolatokat s maguk akarják megoldani az országait illető kérdéseket.

Az ülés után rátért egy másik kizsákmányolási, Liou Csu-an-jen megtiltatására. Elsőnek Hsziao Tu szövegezt.

„Hogyan választhatnánk meg ilyen alakot képviselőnek? — kezdte kihívó hangon. — Elmaradtak és gögös. Minden mondatában az ég urát emlegeti. Ha a szárazság vagy árvíz lesz, lefogadom, hogy tömjént fog égetni és az ég urához imádkozni!”

EZEK A SZAVAK ugylátszik a közvéleményt képviselték. Minthogy senki sem emelt szót Liu mellett, jelölését eljuttatták.

Amikor egy fiatal parasztlány, Csu Juan-fang neve került szóba, Liou Csing-taj, aki eddig hallgatott, felszólt ellene: „Képviselőt választunk, hogyan tölthetné be egy asszony ezt a feladatot?”

Erre a nyilatkozatra éles válaszok hangzottak el, különösen a jelenlévők részéről. „Milyen maradi gondolatok vannak! Mutasd egy nőt, aki alacsonyabbrendű, mint te!” „Liou Csing-taj, vén vaskalapos vagy, tele feudális származásokkal!” „Ezért szigorúan meg kell bírni!”

Az ülés elnöke rendre intette a jelenlévőket, majd így szólt Liou Csing-tajhoz: „Nincs igazad! Mao elnök arra tanított bennünket, hogy a férfiak és a nők legyenek egyenlők. A nőknek éppen úgy, mint a férfiaknak, joguk van arra, hogy válasszanak és hogy megválasszák őket. Mindnyájan tudjuk, hogy ezekben az években a nők sehol sem maradtak el a férfiak mögött. Vedd például Csu Juan-fangot, akinek jelölését ellenzéd! Még csak 20 éves, de keményen dolgozik és szorgalmasan tanul. Mi az, ami nem lenne méltó a férfiakhoz?”

A többség jóváhagyta Csu Juan-fang jelölését, és ő is a listára került. A gyűlés ezután elcsendesedett, de nem sokáig. Liou Csing-jelölésének kérdése újból heves vitára adott alkalmat. Ezt a jelölést Liou Csi-feng javasolta, de Pu Hszü-jing, Liou Csi-feng felesége felugrott és határozottan beszélni kezdett: „Ellenzem Liou Csi-feng jelölését! Eveken át volt a falu helyettes veze-

telje és hogyan végezte ezt a munkát? Bürokrata módra, örökre parancsolva!”

Ezt a felszólalást támogatta Csu Juan-fang is, aki eddig nem vett részt a vitában. „Tavaly anyám falujában a parasztközpontot öntözőcsatornát ástak és jó termésük volt — mondta. — Ez szöveget ültet a fejembe. Ha a mi falunk keleti oldalán folyó vizet felhasználom, milyen nagy darab földet öntözhetnék és mennyivel több gabonát takaríthatnánk be! Elmondhatom ezt a javaslatot Liou Csi-fengnek. Nem válaszolt igennel vagy nemmel, csak lerázott, mondván: „Es elötemreld hozzá a pénzt!” Anyira felmordultam, hogy azonnal elszaladtam. Később az ötletemről beszéltem Liou Csi-fengnek, a falu vezetőjével, aki megköszönte a javaslatomat és fölterjesztette a kerületi kormányhoz. Azok elintézték, hogy kölcsönt kapjunk és most megvan az öntözőcsatornánk!”

Az UDVART megtöltötte a vita lármája. Egyesek Liou Csi-feng mellett voltak, mások ellene. Az elnök rendre intett, de senki sem hallgatott rá.

Egyszerre Hsziao Tunak eszébe jutott valami. Felugrott és megszámolta az embereket, majd így kiáltott: „Heten ellene és öt mellette, a kisebbségnek alkalmazkodnia kell a többséghez.”

Az ag Liou Csu-an-jen ezt nem találta helyesnek, ezért felállt, felemelte a karját és körülnézett. Véleményét mindenki annyira tisztelte, hogy csend támadt.

„Emberek, hallgassatok rám — mondta mély hangon. — En vagyok itt a legöregebb. Több mint kilencven évem meg és valamivel több tapasztalat, mint egyik-másik. Ki mondja, hogy Liou Csi-feng nem derék fiú? Elmondok valamit az életéről. Negyven évvel ezelőtt Tajian megyében a földesurak elűzték szüleit. Ezért bányát és öt két kosárban

Választás egy kínai faluban

IRTA: SZUN CSAN-KO

egy rudra kötötték és a vállukra véve vándoroltak tovább. Végül is ideérkeztek.”

„Tö-cseng apja a földesurak dolgozott, anyja koldult, így nevelték fel a gyermekeit. Tö-cseng bátyját a Kuomintang elhurcolta és a hadseregbe kényszerítette. A falu régi előjárója addig győztörte Tö-cseng apját az adóvéghajtással, amíg megbetegedett és meghalt. Az öreg ember halála előtt könnyezve mondta Liou Csi-fengnek: „Fiam, állj bosszút apáért!”

„Tö-cseng megtette, amire apja kérte. A felszabadulás után egyike volt a vezetőknél a földesurak elleni harcban. Próbálták megvesztegetni, de nem állott közelebbek és tartott a parasztközpont mellett. Tevékeny volt a banditák kiszorításában és ellenforradalmárokat leleplezésében és megbüntetésében is. Liou Csi-feng mindig azt akarja, hogy a többiek jól éljenek, de saját magával nem törődik. Hogy mondhatjátok hát, hogy baszkodik?”

Az aggyastán így folytatta: „Persze, vannak hibái. Türelmetlen, forrófejű és néha a parancsolgatás hibájába esik. Az én véleményem az, hogy beismerte tévedéseit és a múlt fényében megkezdte kijavítani őket.”

„Miféle hibákat követett el Liou Csi-feng? — kérdezte Zi Szui-hua, most már nyugodtabb hangon. „Hogy parancsolgatott osztott? Amikor arra kényszerített minket, hogy mütrágyát vásároljunk, ezzel nem járult-e hozzá, hogy a parasztközpont gabonát takaríthassanak be?”

„Ne védelmezd!” — értelt Liou Csi-feng felesége. „Összehasonlítsd nézd meg Sou-csuant, a falu vezetőjét. Ő sohasem erőszakoskodott. Ha Liou Csi-feng el is ismeri hibáit és igyekszik leküzdni őket, neheze megváltoztatnia a vérmérsékletét. Gondolom meg kell fontolnunk, hogy lesz-e belőle jó képviselő.”

De Li Tö-cseng támogatóinak száma fokozatosan emelkedett, és végül is felvették a jelöltek közé. Csu Juan-fang, aki először a legerélyesebben ellenezett, most így szólt:

„Csak a hibáit nézni, és persze nem igazság. Vannak jó pontjai is. Ha abbahagyja a parancsolgatást, akkor jó vezető lehet belőle.”

Végül a gyűlésben öt jelöltet vettek fel a listára abból a körből, amelyből harmából, akik kezdetben javasoltak. A KÖVETKEZŐ GYÜLÉS napirendje már a hsziang népi gyűlésbe küldendő képviselők megválasztása volt. Ezen már a falu minden lakosa megjelent. A gyűlés az ösök csarnokba előtti téren zajlott le. A parasztközpont a térség sok emléke fűzi. Itt követék el bűneiket Csuang Kaj-cse banditái és a földesurak a felszabadulás előtt. És ugyanitt gyűltek össze a felszabadulás után a parasztközpont, hogy megküzdjenek a földesurakkal. Most azért gyűltek itt, hogy először válasszák meg képviselőiket a népi gyűlésbe. A színhely ünnepélyes volt és szép.

Az elnök megköpögtatta az asztalt, jelezve, hogy kezdődik a gyűlés. Ezután fennhangon bejelentette: „A bejegyzett választók száma 218, ebből 211 jelent meg. Azt hiszem megkezdhetjük a gyűlést”. A tömeg jóváhagyólag tapsolt.

„Ismét figyelmeztetek benneteket, ne emeljétek fel a kezeket, ha nem helyeslik annak a jelöltnek megválasztását, akinek neve elhangzott. Ez jogotokban áll!”

A választás a jelöltek névsora szerint kezdődött meg. „Akik Liou Csu-an mellett vannak, kérem emeljék fel a kezüket!”

A kezek egész sorában emelkedett az égne. Minden csendes volt, csak a szavazatok számlálójának hangja hallatszott.

Kihírdették az eredményt: 211 szavazat Liou Csu-anra. Egyhangúlag választották meg.

A szavazás folytatódott a többi jelölt nevével. Amikor Li Tö-cseng neve hangzott el, Liou Csi-feng felesége szót kért:

„Nem helyeslem, hogy Li Tö-csenget képviselőnek válasszuk. A férjem-

nek és ugyan nem tesszük, de én megsemmisítem. Ehhez jogom van.”

De Li Tö-csenget mégis megválasztották.

AZ ÖT UJ KÉPVISELŐ — Liou Csu-an, Liou Csu-csin, Li Tö-cseng, Li Hung-vu és Csu Juan-fang — eljenzés közben vonult fel a szónoki emelvényre. Minden gong és zenezszer szám megszólalt. Csinos ruhába öltözött lányok virágcsokorral ajándékozták meg a képviselőket.

Liou Csu-an, a falu vezetője már sok nyilvános megmozduláson szerepelt. Ezúttal azonban annyira izgott volt, hogy a hangja remegett. „Falubeli társaim! — mondta. — Mint a mellünkre tűzött piros virág, úgy virít a szívünk is. Boldogok vagyunk, hogy a választók így megbíznak bennünk. Megfogadjuk, hogy követjük Mao elnök tanításait és reméljük, hogy ebben ti is segítségünkre lesztek. Ha hibákat láttok, bírálatokat megkérünk öszintén. A népi szolgáljunk, minden cselekedetünkkel felelősek vagyunk nektek.”

Li Tö-cseng is szót kért. De amikor felállt, nem tudta, hogyan fogjon a beszédhez. Végül is sikerült ennyit mondania: „A munkamódszerem a multban merev volt. Parancsolgattam és vezényeltem. Mostantól kezdek igyekezni megjavulni és nem okozok nektek csalódást.”

Liou Csi-feng lépett fel ezután az emelvényre. A képviselőkkel szemben állva, így szólt: „En a szavazók szószólója vagyok. Ma megválasztottunk benneteket, emberek képviselőnek. Ne feledjétek, hogy ha jól dolgoztok értünk, mindig megbízunk benneteket, de különben visszahívunk.”

A szavazók felé fordulva megkérdezte: „Emberek! Igazam van?”

„Igen! Igen!” — jött a válasz sok torokból.

A választásnak vége volt. A választók hazamentek élénken beszéltek meg a nap eseményeit. Mélyen átérezték ezen a napon, hogy a nép minden egyes tagja építője a népi államfalkalommak az új Kínában.

(Megjelent a „Népi Kína” című pekingi folyóiratban.)